

РЕШЕНИЕ

№ 1981

гр. София, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12186** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от ЗД [фирма], ЕИК [ЕИК], чрез адв. Г., срещу Решение № 20207544 от 04.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав по нахд № 8258/2020 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-303 от 10.06.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.647, ал.2, чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал. 1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на оспореното решение при неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условията на повторност, тъй като в АУАН липсват данни относно предишно нарушение от същия вид. Сочи се, че в конкретния случай се касае за претенция по застраховка „Гражданска отговорност“, поради което са приложими разпоредбите на чл. 496 и сл. КЗ, поради което е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението в АУАН и НП и дадената му правна квалификация, което води до тяхната незаконосъобразност. Твърди се, че наложеното

наказание не съответства на тежестта и характера на извършеното нарушение, както и че не са налице отегчаващи вината обстоятелства. Твърди се, че са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответникът - Комисия за финансов надзор, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни аргументи излага в писмени бележки и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната.

Административен съд-София град, X.-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 22.10.2019 г. в ЗД [фирма] била предявена претенция №[ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. На същата дата пред застрахователя били представени всички документи, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, извършен бил и оглед на увредения автомобил. На 24.10.2019 г. потребителят представил банкова сметка, по която да бъде изплатено обезщетението. След тази дата не са изисквани други доказателства, необходими за произнасяне по предявената претенция. Застрахователят се произнесъл по нея на 14.04.2020 г. като е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 209, 68 лева. С оглед горното на ЗД [фирма] бил съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че в качеството си на застраховател се е произнесъл по предявената му претенция след изтичане на 15 работни дни от предоставянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ, което задължение е следвало да бъде изпълнено в срок до 14.11.2019 г. - нарушение по чл. 108, ал.1 КЗ. С НП № Р-10-937/13.12.2017 г., влязло в сила на 13.05.2019 г., дружеството било санкционирано за същото нарушение. Въз основа на горепосочения акт било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000,00 /три хиляди / лева.

При тези факти СРС е приел, че дружеството е извършило вмененото му нарушение в условията на повторност. При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд е изложил мотиви, че продължителният срок на неизпълнение на задължението, вредите, които понася потребителят на застрахователната услуга от бездействието на застрахователя, както и това, че се касае за повторно нарушение, изключват възможността за приложението на чл. 28 ЗАНН.

Настоящата инстанция споделя извода на СРС, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено.

Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Въз основа на установените по категоричен начин факти, по които страните не спорят, въззивният съд е формирал правилен извод, че касаторът е извършил нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, съгласно който застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. По несъмнен начин е установена датата, на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанието и размера на претенцията пред застрахователя – 24.10.2019 г. Срокът за произнасяне по заведената щета е 15 работни дни, т.е. изпълнението на задължението е било изискуемо до 14.11.2019 г. Касаторът се е произнесъл по претенцията на 14.04.2020 г., като е изплатил застрахователното обезщетение след изтичане на законоустановения срок. Следователно осъществен е съставът на нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ.

Неоснователни са и възраженията на касатора срещу квалифицирането на нарушението като повторно. Санкцията за нарушението на чл. 108, ал. 1 КЗ е наложена при условията на „повторност“ на основание чл. 644, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ. Съгласно § 1, т. 51 от ДР на КЗ повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. С оглед издаденото на дружеството НП № Р-10-937/13.12.2017 г., влязло в сила на 13.05.2019 г., за същото по вид нарушение, следва да се приеме, че са изпълнени предпоставките за квалифициране на нарушението като повторно. Изискването на чл. 42, т. 4 ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставяне на процесния АУАН. Извършването на нарушението в условията на „повторност“ е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се посочва в АУАН. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 ЗАНН да бъде посочено при съставяне на АУАН.

Определената от наказващия орган имуществена санкция, съобразно с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 КЗ, е наложена в размер близък до минималния, като същият е съобразен с обществената опасност на нарушението и с това, че закъснението при изпълнението му е над четири месеца.

Неоснователно е и твърдението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, с оглед характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора в полза на КФН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20207544 от 04.11.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав, постановено по нахд № 8258/2020 г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.